

OBLOGA SLIKOPLASTIKA SLAVI

V želji za novim prostorom

Delovni kolektiv Obloge Slikoplastike iz Polja je 23. novembra slovesno praznoval 20-letnico svojega obstoja. Iz pečarske delavnice Obloge v Semberjah, v kateri je bilo ob ustanovitvi leta 1959 zaposlenih le sedem delavcev, se je razvil sedanji 175-članski delovni kolektiv. V zdajšnje prostore so se preselili leta 1969, ko se jim je pridružilo še obrtno podjetje Soboslikarstvo Plastika iz Polja. Tako je nastalo obrtno montažno podjetje Obloga Slikoplastika, ki se ukvarja predvsem s končnimi obrtniškimi deli v gradbeništvu.

Delavci Obloge Slikoplastike — med njimi jih je veliko tudi iz drugih naših republik — delajo po vsej Sloveniji, pa tudi marsikje v Jugoslaviji. Opravljajo vsa keramičarska, teracerska in slikopleskarska dela, polagajo pa tudi vse vrste podov.

Delovni kolektiv se je v preteklosti spoprijemal z marsikaterimi težavami, kajti slabi medsebojni odnosi, neorganizirano delo in nizki osebni dohodki so bili vzroki, da je iz podjetja odšlo precej delavcev. Zato so v letošnjem letu posvetili največ skrbi zaposlovanju novih delavcev. Tudi 32 mladih ljudi priučuje za poklice, ki so njihova osnovna dejavnost. Uredili so notranjo organiziranost, pridobili delavce za ustreznejšo izobrazbo, zamenjali pa tudi niso dobrih delovnih odnosov med člani kolektiva. Njihova prizadevanja so se pokazala tudi v poslovanju. Letošnje trimesečje so sicer še končali z izgubo, zato pa je bilo nadaljevanje leta uspešnejše. Poravnali so vse lanskoletne denarne obveznosti, pokrili letošnjo izgubo in po večih letih so člani kolektiva spet prejeli reeres za letni dopust.

IN KAKŠNI SO NJIHOVI NAČRTI ZA PRIHODNOST

Letos so s SGP Nova Gorica — TOZD Gradbena operativna — podpisali samoupravni sporazum o dohodkovnih odnosih, kar pomeni, da bodo na poslopih, ki jih zida omenjeno podjetje, opravljali vsa keramičarska dela. Na koncu leta bodo ugotovili skupne rezultate. V takem in podobnem sodelovanju vidijo svoj razvoj. Z nekaterimi delovnimi organizacijami, ki opravljajo podobne storitve kot oni, so že pričeli poslovno-tehnično sodelovati, tako da bodo lahko sprejemali tudi večja naročila za končna dela v gradbeništvu. Načrtujejo še, da bi se pridružili kakšnemu večjemu združenju, kajti le tako bi si lahko zagotovili delo na večjih zgradbah ali pa pri zidavi stanovanjskih sosesk.

Vendar pa na prostoru, kjer so sedaj, ne bodo mogli dolgo ostati, saj tu ne smejo graditi novih poslopij niti širiti obstoječih. Občinska skupščina in krajevna skupnost Polje sta za to njihovo težavo pokazali veliko razumevanja, zato upajo, da bodo dobili nov prostor v obrtni coni v Slapah.

Naj na koncu omenimo še dva dogodka iz življenja kolektiva. Delavci Obloge Slikoplastike Zvone Kalar,

Polaganje ploščic je zahtevno in natančno delo (Foto arhiv OS)

Stanjan Spasić in Velimir Trifunović, so se kot predstavniki Slovenije konec septembra udeležili državnega tekmovanja keramičarjev v Sarajevu. Odrezali so se zelo dobro, saj so zasedli drugo mesto. Izkazal pa se je tudi kolektiv v celoti. Vsi zaposleni, tudi vodilni in vodstveni delavci, so namreč v letošnjem avgustu opravili kar precejšnje število udarniških ur, ko so pomagali pri prenovitvenih delih na OS Polje, tako da se je pouk v polepšanih učilnicah lahko pravčasno pričel. Seveda za to svoje prostovoljno popoldansko delo niso zahtevali nikakršnega plačila.

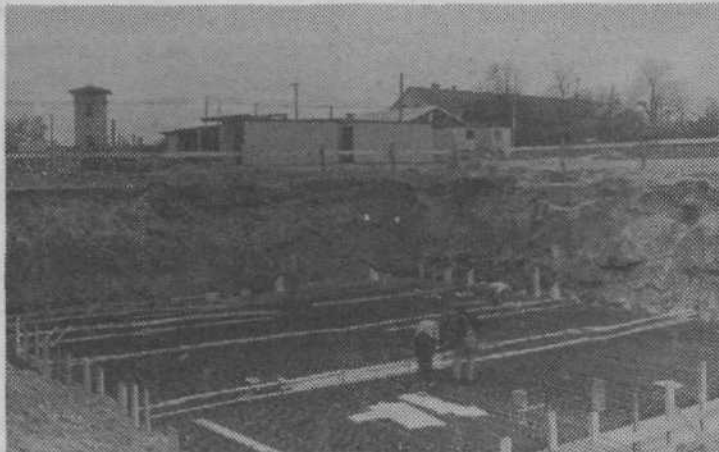
Istočasno so člani delovne organizacije Obloga Slikoplastike navezali tudi stike z osnovno šolo, ki bodo verjetno prav zaradi prostovoljnega dela v avgustovskih dneh trajnejši in pristnejši, pri skupnem delu pa so se tudi bolj spoznali med seboj.

D. J.

GRADNJA STANOVANJ IN PRIČAKOVALCI

ORGANIZIRAN VPLIV

Pomanjkanje stanovanj v Ljubljani je zelo pereče, saj se je letos na razpis samoupravne stanovanjske skupnosti prijavilo 5000 ljubljanskih občanov in delavcev. V prihodnjem letu pa bomo imeli na voljo le 1330 novih stanovanj. Od teh jih bo v novi soseski Fužine 628, približno 200 stanovanj, ki jih v tem trenutku že gradijo, pa je razprodanih. V letu 1981 načrtujemo 2357 novih stanovanj (na Fužinah 595), medtem ko jih bomo leta 1982 spet sezidali manj, le 1881 (na Fužinah 418).

Nove Fužine — delavci Kraskega zidarja polagajo mrežo za zaklonišče

Prav zaradi stanovanjske stiske naj bi delavci in občani bolj kot doslej odločali in vplivali na stanovanjsko gradnjo. Izdelana so že merila, ki določajo, kako se bodo vanjo vključevale temeljne organizacije združenega dela, delovne skupnosti ter delavci in občani na območju ljubljanskih občin. Ta merila bodo veljala za vse pričakovalce stanovanj, ki so se prijavili v letošnjem letu. Načrti stanovanjskih potreb bodo prihajali iz združenega dela in krajevnih skupnosti, glede na to, ali gre za družbeno ali za lastniško stanovanje. Po teh merilih bodo imeli prednost delavci, ki še nimajo stanovanj, mlade družine, tisti, ki živijo v podnajemniških sobah, barakah ter stanovanjih VI. in VII. kategorije in še nekateri drugi. V podjetjih bodo morali predvideti stanovanja tudi za tista delovna

stanovanja, ki jih nameravajo odpreti na novo. Kdaj in kje naj bi delavec ali občan dobil stanovanje, bo določila temeljna organizacija združenega dela ali krajevna skupnost. Ta pa bo seveda morala pri dodeljevanju upoštevati tudi to, da bo imel delavec stanovanje čim bližje delovnemu mestu.

Vsak delavec in občan naj bi za stanovanje, najsi bo to družbeno ali najemno, prispeval po svojih možnostih. Najmanj odstotek od vrednosti stanovanja in največ štiri bodo prispevali tisti, ki jim bo dodeljeno stanovanje iz solidarnostnega sklada. Pet do dvajset odstotkov bo znašala lastna udeležba pri pridobitvi družbeno najemnega stanovanja. Najmanj 20 odstotkov pa bodo morali ob nakupu odšteti kupci lastniškega stanovanja.

Vsi, ki bi radi prišli do stanovanja v prihodnjem letu, morajo do 15. decembra izpolniti posebne vprašalnike in jih oddati na Staninestu. Za druge, ki želijo svoj stanovanjski problem rešiti v letu 1981 ali kasneje, je rok za oddajo 15. april 1980. Vsa podrobnejša navodila so bila objavljena v Ljubljanskem dnevniku.

D. J.

NAŠI DELOVNI LJUDJE IN OBČANI O SEBI IN O SVOJEM DELU

Obisk pri Žagarjevih

Na kmetiji je dela vedno dovolj, pomagajo pa tudi otroci

Meščani si predstavljajo življenje na kmetiji nekoliko drugače, kot je to v resnici. Največkrat vidimo le njegovo lepšo podobo, sone in delo na svežem zraku, malokdaj pa opazimo njegove senčne strani. Tisto deževno jesensko dopoldne, ko sem obiskala Staneta Žagarja v Sp. Besnici št. 23, je bila dolina zavit v meglo, hiše so imele zaprta okna in vrata pa tudi ljudi ni bilo videti nikjer.

Staneta Žagarja sem našla pri delu. Popravil je vhodna vrata njihove nove hiše, v kateri za zdaj stanujejo le mlajši člani družine, z ženo pa še vedno prebivata v bližnji stari hiši, v kateri se je Stane Žagar leta 1918 tudi rodil. Mlajši del družine so njegovi štiri, tako rekoč odrasli otroci, saj najstarejša hči pravkar končuje študij farmacije, mlajša pa študira kemijo, sinova pa sta se odločila za srednjo tehnično šolo. Starejši jo je že končal in je prav sedaj pri vojakih, mlajši pa jo še obiskuje. Žena je učiteljica na osnovni šoli v Besnici.

Staneta Žagarja nisem obiskala po naključju, kajti že prej sem vedela, da se poleg obdelovanja zemlje in reje živine ukvarja tudi z družbenopolitičnim delom, saj je predsednik skupščine zemljiškokmetijske skupnosti naše občine, član odbora kmetijskorazvojnne skupnosti v občini, član delegacije za SIS za kmetijstvo, delaven pa je tudi v krajevni skupnosti. Potem so tu še razne druge zadolžitve (med drugim je n.pr. delegat zavarovalnice Triglav), ki pa jih, kot pravi, včasih kar malo zanemarija, nekaj zaradi pomanjkanja časa, pa tudi zato, ker se pač na vse ne more spoznati.

Zato tudi ni nič čudnega, da beseda o njem in o domačih kar ni hotela steči, čeprav se je pogovoru pridružila še hči

Besedilo in slika: D. J.

Odrinjeni kupi snega so povzročali težave pri parkiranju

Marija, temveč je pripovedoval predvsem o težavah kranjov zaradi slabih avtobusnih zvez z mestom pa o šolarjih iz sosednjih vasi, ki morajo vsak dan prepešati več kilometrov, pa o tem, da mladi odhajajo iz Besnice, čeprav je v zadnjih letih opaziti, da nekateri le ostajajo na vasi. Poatek, da štirirazredno podružnično šolo v Besnici obiskuje ta čas le sedem šolarjev, pa je dovolj zgovoren.

Kakor vem, se ukvarjate predvsem z živinorejo, saj imate v hlevu kar 16 glav živine. Kaj pa sicer še pridelujete na kmetiji?

Stane Žagar goji 16 glav goveje živine, ko pa se bo od vojakov vrnil sin, bo v hlevu stalo 20 glav

Ko se bo vrnil sin od vojakov, bomo število živine povečali na 20 glav. Več se ne da, ker je teren tu pač hribovit in je veliko ročnega dela. Žita v Besnici ne sejemo, ker slabo uspeva, sadimo pa koruzo, ki sicer dobro obrodi, vendar je precej uničijo divji prašiči. Drugo, kot recimo krompir, pa gojimo le za domačo potrebo.

Prav zaradi lažjega obdelovanja zemlje smo štirje kmetje z Besnice ustanovili strojno skupnost. Navedli smo že cisterno za gnojnico, trosilnik hlevskega gnoja in frezalnik, nameravamo pa kupiti trosilnik umetnega gnojila, sadilnik krompirja in nakladalnik gnojila.

Zdaj je jesen in v tem letnem času vas verjetno vsako leto čakajo podobna opravila. Kaj ste delali v teh dneh na kmetiji?

Razvozili smo že ves gnoj, nacepili drva za zimo, zdaj bomo trosili še umetna gnojila. Dela je vedno dovolj. Sam zaradi boleznih ne morem postoriti vsega, zato pa morajo pomagati tudi otroci. Ti prav zaradi dela ne morejo ne na morje in ne v planine. Vidite, to je tisti del kmečkega življenja, ki je manj prijeten.

Marija, sodejte vi o življenju na vasi podobno?

Rada živim tu, ker bi se v mestu počutila utesnjeno. Smo pa za marsikaj prikrašani, kar meščani imate. V Besnici ni družabnega življenja, v mestu pa se ne moreš vključiti vanj, predvsem ker ni avtobusnih zvez z Ljubljano. Avtobus odpelje zgodaj zjutraj, tako da prideš v šolo prekmalu, domov pa se vrneš pozno popoldne. Zato tudi ni družabnega življenja, saj nam čas ne dopušča. Ko otroci pridejo iz šole, morajo poprijeti za razna dela, nato se morajo še učiti. Tudi jaz moram včasih prav izsiliti čas za učenje, zlasti poleti,

ko je doma veliko dela, pa se moram pripravljati za kak izlet. Tistikrat mi je hudo, ker se čutim krivo.

Ob Marijinih besedah se je Stane Žagar nasmehnil. »Včasih moram biti tudi »huden«, je pojasnil, »saj živimo od kmečkega dela. Žena res hodi v službo, vendar otroci nimajo štipendij in tudi nove hiše še nismo dokončali.«

Vprašanje o njegovem prostem času, ki ga je zaradi obilice dela najbrž bolj malo, sem zato prihranila čisto za konec. Nanj je odgovoril takole:

»Rad berem. Prebiram vse, kar pride v hišo. Predvsem pa dnevne časopise in revije. Po mnenju domačih pa največkrat berem ob nepravem času, recimo ob kosilu ali pred spanjem, tako da se zaradi tega včasih kar malo hudujejo name.«

Besedilo in slika
DARJA JUVAN